

Donderdag 1 april

Het slapen was weer niet om over naar huis te schrijven. Ik denk zelf dat het komt omdat ik in verhouding veel minder doe dan normaal. Maar ja, zo is de situatie nu eenmaal.

Mijn vrouw is vandaag naar haar werk. Ze vindt het lastig mij thuis achter te laten, maar gelukkig heeft mijn dochter vandaag geen dienst. Kan ze mij een beetje in de gaten houden.

Als mijn vrouw naar haar werk is, scheer ik mij en kleed ik mij aan. Ik doe er lang over, maar het lukt.

Ik kan mij beter concentreren dan de dag ervoor en pak het redactiewerk op. Fijn dat ik dit alweer kan. Ik heb ook nog een lijst met verhalen die ik wil schrijven voor wedstrijden, maar dat moet even wachten. Eerst dit afmaken.

Het is gelukkig nog steeds heerlijk weer en 's middags maak ik een wandeling. Helemaal zelfstandig en ik kom verder dan de dag ervoor. Het gaat nog altijd in een laag tempo, maar ik merk verbetering. Dat is voor mij een belangrijk teken. Dat het herstel tijd in beslag neemt, weet ik. Zolang ik maar verbetering merk.